

és vehiculada per un discurs irracional, bàsicament simbòlic, i conté uns elements que, una vegada interpretats, poden contribuir a l'expressió d'una identitat significativa. En aquestes obres, la subjectivitat del narrador s'expressa i evoluciona a través d'una expressió realitzativa, que es formalitza de manera diferent segons si es vincula al fantàstic o si inclou figures al marge de la raó (moltes d'elles sota l'ascendent de Nietzsche). La segona línia posa l'èmfasi en el marc situacional en què s'esdevé la bogeria, que és vehiculada a través de canals indirectes: el boig no té discurs propi, sinó que és referit a través d'unes veus externes que l'objectivitzen i el situen en tres espais: el psiquiàtric (regit pel dictamen mèdic, o penitenciari en el cas de les ficcions on la presó és relacionada amb el discurs àcrata), el familiar (regit per les pautes de conducta establertes en el si d'una societat, en el marc de la qual es creen els estigmes i els tabús) i el del dret (sota regulació jurídica i controlat, en part, per l'aval mèdic). Totes dues vies són òptimes a l'hora d'acabar un fenomen que, avui dia, encara continua sense definició unívoca (hi ha qui diu —mig parafrasejant Bukowski— que viure implica participar d'una mena de bogeria quotidiana), encara que els efectes són diferents. La primera inquieta i ens confirma el presentiment que l'expressió de la identitat és inassolible, la segona deixa constància d'uns paisatges pròxims i múltiples, vinculats al relativisme amb què la literatura reflexiona sobre la realitat, amb bogeria o sense.

Agraïments:

Els comentaris dels senyors Josep M. Murgades i Josep M. Domingo han ajudat a millorar la qualitat d'aquest treball. A tots dos els dec un merescut agraïment. La recerca en què es basa la tesi corresponent ha estat finançada per una beca FPD de la Universitat de Barcelona.

Maria Dasca Batalla
Departament de Filologia Catalana
Facultat de Filologia
Universitat de Barcelona
mdasca@correucatala.com

“Cada vegada apareixen més composicions noves de Tàrrega”

PAULA REIG

Tocant els quaranta, el Certamen Internacional de Guitarra de Benicàssim Francesc Tàrrega no veurà complida una de les velles aspiracions del seu coordinador, Domingo Tàrrega: que la seua final, el dia 2 de setembre, siga retransmesa per Canal 9. RTVV ha rebutjat gravar les sessions malgrat tenir totes les facilitats.

Quin és el vincle entre el compositor Francesc Tàrrega i la localitat de Benicàssim?

—És curiós que no tinga cap vincle directe amb Benicàssim. El certamen naix d'un concurs d'idees per intentar allargar la temporada turística. Es decidí de fer un certamen de guitarra i,

com no podia ser d'altra manera, el primer nom que sorgí fou el del mestre de Vila-real, Francesc Tàrrega. És cert que ací hi ha molts Tàrregues, com també a Castelló. Més enllà, no tenim cap notícia que ací fera cap concert.

—Com es ressalta la figura de Tàrrega tractant-se d'un concurs?

—La figura del compositor és present a les tres seccions del concurs, o bé amb obres de lliure elecció o bé amb alguna d'obligatòria per als guitarristes en la preselecció i les sessions. A la final n'interpreten una, sempre que no supere els vuit minuts.

—Però el seu repertori és molt gran...

—El repertori de Tàrraga és amplíssim i cada vegada apareixen més composicions noves. Ara es reproduïxen els casos d'exercicis breus compostos per ell i que donava als seus alumnes particulars, a les seues cases i, en ocasions, a canvi de menjar. Transcripcions i obres curtes formen part d'aquest inventari. Com indica un dels seus biògrafs i coneixedor de l'obra del mestre, Melcior Rodríguez, moltes d'aquestes peces no estan publicades.

—Diria que és complicat interpretar Tàrraga?

—Té de tot. Tàrraga és un compositor romàntic que coneix l'època, que viatjà a Barcelona els caps de setmana mentre visqué a Castelló. Per tant, malgrat que siguin peces curtes, resulta més difícil donar aquest sabor que fa que la música arribe al cor que no intèrpretar-les amb una tècnica correcta.

—És un concurs per a un públic elitista?

—Hem de pensar que són trenta-nou anys i que es considera més com un esdeveniment social que no pas com un fred concurs. Això es nota, sobretot, a la final. Tenim fixos i fidels al certamen. A més, s'ha creat un ambient molt càlid al voltant del festival que es respira a les cafeteries i als carrers on es parla de l'actualitat del certamen.

—Es presta bastant atenció mediàtica a una cita gairebé imprescindible?

—Al meu parer, és una gran injustícia que Canal 9, amb dos canals que té, no retransmeta la final en directe. No haguera costat gens. I no s'entén, perquè molts dies, i a hores punta, s'han emès desfilades de moros i cristians i pregons de festes, contra els quals no tinc res en contra, però tampoc no entenc que el certamen més internacional del País Valencià no siga retransmès... Facilitats, les té totes, i ens consta que altres televisions el retransmetrien.

Paula Reig

Breus

Trobada de Poetes dels Països Catalans, a Girona

Quines són les tendències de la poesia catalana d'avui? Quins són els autors que més influeixen en els creadors d'ara? Quina és la relació entre autors, editorials i lectors? Aquestes són algunes de les preguntes que plantejaran les jornades Ara Poesia, que se celebraran a la Casa de Cultura de Girona els dies 9 i 10 de setembre. Per celebrar el desè aniversari del Festival de Poesia de Girona s'ha impulsat la Primera Trobada de Poetes dels Països Catalans que, anualment, fa una convocatòria per a poetes inèdits. Aquesta convocatòria es tradueix en la publicació de l'antologia *Singulars d'un plural*, una plaqueta on els autors seleccionats per un jurat publiquen l'obra presentada juntament amb poetes de prestigi reconegut. A

Bartomeu Fiol serà homenatjat.

més d'un recital en homenatge a Bartomeu Fiol i Màrius Sampere, d'una mostra de poesia visual —"Cal·limpsests", d'Antoni Albalat— i de diversos tallers, s'han programat ponències i taules rodones. Hi participaran els crítics Jordi Llavina, Jaume Subirana, Enric Sòria, Manuel Guerrero, Sebastià Alzamora i Xulio Ricardo Trigo, entre d'altres.

L'Ham de Foc rep el premi de la Premsa Musical Alemanya

L'èxit de la música folk valenciana a Alemanya no s'atura, sinó més aviat tot al contrari. Miquel Gil hi ha obtingut força ressò i fins i tot ha estat guardonat. L'Ham de Foc, el duet que formen Efrèn López i Mara Aranda, continuen la seua estela amb l'obtenció, la passada setmana, del premi de la Premsa Musical Alemanya gràcies al seu treball *Cor de porc*, publicat recentment. En aquest tercer treball, l'Ham de Foc barreja les arrels valencianes amb unes altres músiques de la Mediterrània.

Eds. 62 publica el 'best-seller' americà 'L'historiador'

Edicions 62 distribuirà l'1 de setembre la versió catalana de l'actual *best-seller* americà, *L'historiador*, d'Elizabeth Kostova (Connecticut, 1962). La traducció és de Mar Albacar. La novel·la abraça quatre períodes cronològics, té més de 500 pàgines i es basa en la pregunta següent: què passaria si Dràcula encara estigués viu? En curs de publicació en 28 països, els drets cinematogràfics han estat adquirits per Sony. Els herois d'aquesta novel·la d'aventures són estudiosos, bibliotecaris, arxivers i historiadors.

Traduït al francès el 'Tríptic hebreu' de Carles Duarte

Les edicions Phi de Luxemburg, en coedició amb Les Écrits des Forges del Québec, acaben de publicar la traducció al francès del *Tríptic hebreu*, de Carles Duarte en versió de Marie-Claire Zimmermann. Els tres llibres del poemari, *Cohèlet*, *Ben Sira* i *Qumran*, van aparèixer a Columna entre el 1996 i el 1997 i el 2002 van ser aplegats per la Magrana amb el títol de *Tríptic hebreu*. El volum va ser reeditat el 2004 per 3i4 amb un pròleg de la traductora del llibre al francès, precisament. *Tríptic hebreu* va ser traduït a l'hebreu

Carles Duarte.

l'any 2003. El va publicar l'editorial Carmel, de Jerusalem, en versió de Ioram Melcer. I una selecció de poemes ha estat traduïda al romanès per Jana Balaciu Matei, a la revista *Romània literarà*. També hi ha traducció castellana (Seuba Ediciones, 1996).